

Rektor Ralf Hemmingsens tale ved 1. spadestik til den nye fødevarebygning på Frederiksberg Campus, den 6. juni 2012

Det talte ord gælder

Kære Borgmester, kolleger, studerende og Frederiksberg-borgere

Her ved den nye bygnings bug kan vi hurtigt konstatere en ting:
Fødevarer er in – de er det nye sort.

Tag bare dagens TV-program.

På DR 1 kl. 15.10: "Jamies kokkeskole"
Kl. 20: "Spise med Price – Bernaise Special"

På TV2 er hyggemad et fast indslag i Go'morgen Danmarks feel good stemning.
Og kl. 20:35 er der "Fed forvandling"

På TV3 kl. 20 er der "Vis mig dit køleskab"

Og på Kanal 5 er der i løbet af dagen hele fire afsnit af "4-retters menu", hvor kendte laver mad til hinanden – sikkert for at blive endnu mere kendte.

Hvorfor er mad i den bedste sendetid? TV-Sociolog Eva Steensig forklarer:

"For et par år siden var det boligen, der var den store 'battle field'. Nu er det maden, og der er ingen tvivl om, at vi bruger den til at fortælle vores omgivelser hvem vi er og hvordan vi lever."

Mad er altså en markør for livsstil i den privilegerede verden.
Andre steder er fødevarer endnu mere et spørgsmål om liv eller død

For et par år siden tog fødevarepriserne på himmelflugt og blev næsten fordoblet.

Det er muligt, at vi i den vestlige verden ikke kunne mærke alverden.
Men for de 2 milliarder af klodens fattigste mennesker, der bruger mere end halvdelen af deres indkomst på mad, betød fødevarekrisen, at de gik fra 2 til et måltid om dagen. Dertil kommer demografien.

Hvert år skal verdens landmænd brødføde 80 millioner mere, næsten alle i udviklingslandene. Verdens befolkning er næsten blevet fordoblet siden 1970 – og vi styrer mod 9 mia. i midten af dette århundrede.

Samtidig er 3 milliarder mennesker på vej op ad fødevarekæden, mange af dem fra Kina. Det betyder, at verden skal bruge endnu mere korn til husdyrfoder.

Samtidig er der den joker, der hedder klimaforandringer.

Blandt økologister er der en tommelfingerregel: Hver gang temperaturen stiger med én grad, falder landmændenes udbytte med 10 procent. Denne sammenhæng blev endnu mere tydelig, da den russiske kornhøst faldt med 40 procent efter hedebløgen i 2010.

Jeg kunne blive ved med at nævne skæbnesvangre statistikker, jeg har hentet fra en artikel i Foreign Policy, fx at vi måske er ved at nå loftet i optimeringen af udbyttet i de industrialiserede lande – det er rundt regnet tredoblet siden 1950. Men en delkonklusion må være: Fødevarer er ikke et spørgsmål, vi kan overlade til mavefornemmelsen – vi har brug for forskning, uddannelse og innovation. I 2010 betegnede Videnskabsministeriet dansk fødevarerforskning som værende i "verdensklasse" – det er det fundament vi bygger videre på her på Frederiksberg.

Hvad er det så denne bygning skal kunne?

Ja, her vil jeg låne en metafor fra Politikens tidligere arkitektur-anmelder, Henrik Steen Møller.

Anmelder Møller gav Statens Museum for Kunst tilnavnet Amagermaden – efter den nye tilbygning kom på i 1998.

Som bekendt består en Amagermad af et stykke rugbrød og et stykke franskbrød.

I P.H. Traustedts bog "Sproghjørnet" står der:

"Det er nærliggende at sætte de i sin tid til Amager indvandrede hollændere i forbindelse med denne madskik. Folk med kendskab til hollandske madvaner kan berette, at det hollandske ruggebrød er meget porøst og derfor nemt går i stykker. For at undgå dette lægger man den dag i dag ofte et wittebrød ovenpå".

Således lægger vi med denne nye bygning også en ny type brød ovenpå den eksisterende. De to brødtyper skal supplere hinanden og understøtte hinanden – bygningerne skal have en indre sammenhæng.

Den understøttende funktion er ikke mindst vigtig, fordi bygningen - udover forsknings-aktiviteter – også skal huse teknisk-administrative medarbejdere.

I en lidt bredere forstand har vi jo også at gøre med Amager-madder i den fakultets-fusion, som præger KU og SCIENCE i denne tid. Og jeg håber, at vi med denne bygning kan skabe de fysiske rammer for et tæt fagligt samarbejde på tværs af forskningsområder.

Jeg vil gerne slutte med at sige tak til alle involverede i planlægningsfasen, herunder selvfølgelig Byggestyrelsen.

En særlig tak går til vore partnere i Frederiksberg Kommune, som bl.a. har vist fleksibilitet ved at lade os bygge tæt på den dejlige, grønne cykelsti.

Tak for ordet.